

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การศึกษาบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคมของป้าป้ารัชชี่ในประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์ที่จะทำการศึกษาดังบทบาทหน้าที่ ขอบเขตการทำงาน ความรับผิดชอบต่อสังคม กระบวนการการทำงานของป้าป้ารัชชี่ในประเทศไทย และนโยบายการทำงานของสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงที่มีการนำเสนอภาพแอบถ่าย

การศึกษาคั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มนักวิชาชีพทางด้านสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ กลุ่มป้าป้ารัชชี่ในประเทศไทยที่เป็นช่างภาพประจำทำงานให้แก่นิตยสารบันเทิง และหนังสือพิมพ์บันเทิงที่เน้นการนำเสนอภาพแอบถ่าย กลุ่มบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของป้าป้ารัชชี่ในประเทศไทย ซึ่งได้แก่ บรรณาธิการบริหารและหัวหน้าช่างภาพกลุ่มนักวิชาการ และกลุ่มนักแสดงรวมจำนวนทั้งหมด 25 คน โดยสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการศึกษา

บทบาทหน้าที่ ขอบเขตการทำงาน และความรับผิดชอบต่อสังคมของป้าป้ารัชชี่ในประเทศไทย

บุคคลที่ประกอบอาชีพเป็นป้าป้ารัชชี่ในประเทศไทยแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มหลัก คือ กลุ่มบุคคลแรก ได้แก่ กลุ่มช่างภาพประจำที่สังกัดอยู่ตามองค์กรสื่อมวลชนสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น นิตยสารบันเทิง และหนังสือพิมพ์บันเทิงซึ่งวางจำหน่ายอยู่ในกรุงเทพมหานครดำเนินงานโดยนำเสนอเนื้อหาทางด้านบันเทิงเป็นหลัก กลุ่มช่างภาพประจำนี้มีลักษณะการทำงานตามหน้าที่คือทำตามคำสั่งของหัวหน้าช่างภาพหรือหัวหน้างานที่รับผิดชอบ กลุ่มบุคคลที่สอง ได้แก่ กลุ่มช่างภาพสมัครเล่นที่เป็นได้ทั้งช่างภาพอิสระ ประชาชนทั่วไป และบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับบุคคลที่มีชื่อเสียง โดยกลุ่มช่างภาพสมัครเล่นนี้มีลักษณะการทำงานตามเหตุการณ์ที่พบเจอบุคคลสาธารณะที่มีชื่อเสียง หากสถานการณ์ที่ไปพบเจอมีความเป็นข่าวได้ก็สามารถที่จะถ่ายภาพเหตุการณ์ที่พบเจอเพื่อนำไปขายให้กับสิ่งพิมพ์บันเทิงที่มีการรับซื้อภาพแอบถ่ายชีวิตส่วนตัวของบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิง

นอกจากนี้ลักษณะการทำงานของปาปารัชชี่ที่เป็นกลุ่มช่างภาพประจำสังกัดอยู่ตาม องค์กรสื่อมวลชนสิ่งพิมพ์บันเทิงต่าง ๆ นั้นส่วนใหญ่ทำงานโดยถ่ายภาพเป็นหลัก ไม่จำเป็นต้อง เขียนข่าวประกอบแต่ต้องสามารถบอกคำบรรยายได้ภาพให้แก่คนเขียนข่าวได้เป็นอย่างดี ลักษณะของภาพถ่ายที่ช่างภาพประจำต้องรับผิดชอบถ่ายภาพนอกเหนือจากงานถ่ายภาพประจำ ซึ่ง ได้แก่ ภาพแฟชั่น ภาพข่าวงานสังคม ยังต้องรับผิดชอบถ่ายภาพสแน็ปชอต (Snapshot) หรือ เรียกว่าภาพหลุด และภาพแอบถ่ายหรือที่เรียกว่าภาพแนวปาปารัชชี่ โดยในส่วนของภาพแอบถ่าย หรือภาพแนวปาปารัชชี่นั้น คือ ภาพที่เกิดจากการถ่ายภาพกลุ่มเป้าหมายซึ่ง ได้แก่ ดารา นักร้อง นักแสดงขณะกำลังอยู่ในอิริยาบถส่วนตัวตามสถานที่สาธารณะต่าง ๆ โดยที่บุคคลที่ถูกถ่ายภาพ นั้นไม่รู้สึกรู้ว่ากำลังมีคนถ่ายภาพอยู่ สำหรับสถานที่ส่วนใหญ่ที่ช่างภาพใช้ในการถ่ายภาพแอบ ถ่ายหรือภาพหลุดนั้นเป็นสถานที่ตามหมายงาน เช่น งานแถลงข่าวที่จัดตามโรงแรมหรือห้างสรรพสินค้า งานเปิดตัวศิลปิน ตลอดจนงานคอนเสิร์ต

สำหรับบุคคลที่ประกอบอาชีพเป็นปาปารัชชี่ในประเทศไทยนั้นควรมีคุณสมบัติของ การเป็นช่างภาพและมีหลักเกณฑ์ในการถ่ายภาพบุคคลได้เป็นอย่างดี คือ ต้องมีไหวพริบ มีความ รวดเร็ว มีความช่างสังเกต มีเทคนิคเฉพาะตัว และมีการวางแผนในการทำงานล่วงหน้า ทั้งนี้ปาปา รัชชี่ในประเทศไทยควรมีกรอบการตัดสินใจในการถ่ายภาพบุคคลสาธารณะโดยต้องให้เกียรติ ไม่ สร้างความเสียหายและไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลที่ถูกถ่ายภาพ ได้แก่ ไม่ถ่ายภาพใน ขณะที่กลุ่มเป้าหมายกำลังอยู่ในอิริยาบถที่ไม่เหมาะสม และไม่ถ่ายภาพในขณะที่กลุ่มเป้าหมาย อยู่ในสถานที่ส่วนบุคคลหรือสถานที่ที่ห้ามถ่ายรูป

ทั้งนี้ปาปารัชชี่ที่เป็นช่างภาพประจำส่วนใหญ่มีความรู้พื้นฐานในเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับการทำงานถ่ายภาพค่อนข้างน้อย คือรู้เพียงแค่หลักการเบื้องต้นจากการศึกษาในระดับ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า การที่ความรู้ทางด้านกฎหมายไม่มีความสำคัญมากเท่ากับความรู้ทาง การถ่ายภาพบุคคลเนื่องจากบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงหากมีการฟ้องร้องในเรื่องภาพถ่าย คือ องค์กรสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงที่ช่างภาพประจำเหล่านี้สังกัดอยู่ไม่ใช่ตัวช่างภาพประจำ

อย่างไรก็ตามการปรากฏของภาพแอบถ่ายในสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงในประเทศไทยซึ่ง ได้ แก่ นิตยสารบันเทิงและหนังสือพิมพ์บันเทิงนั้น นอกจากส่งผลกระทบต่อบุคคลที่ถูกถ่ายภาพ ได้ แก่ ดารา นักร้อง นักแสดงในการสูญเสียต่อความเป็นส่วนตัว ความเสียหายต่อหน้าที่การงาน และ ความอับอายต่อครอบครัวของบุคคลที่ถูกถ่ายภาพแล้วนั้น ยังอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลในสังคม โดยเฉพาะเยาวชนที่มีความนิยมในตัวดารา นักร้อง นักแสดงในเรื่องของพฤติกรรมการเล่นแบบ และการรับค่านิยมที่ผิดได้

สำหรับมาตรฐานทางวิชาชีพของปาปารัชชี่นั้น กลุ่มบุคคลที่ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ กลุ่มนักวิชาการ และกลุ่มนักแสดงมีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันว่า ปาปารัชชี่ในประเทศไทยไม่มีมาตรฐานทางวิชาชีพในการทำงานนำเสนอภาพแอบถ่าย ไม่คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับบุคคลที่ถูกถ่ายภาพและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้คนในสังคมโดยรวม การนำเสนอภาพแอบถ่ายในสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงนั้นคำนึงถึงแต่ผลประโยชน์ทางธุรกิจ โดยสื่อมวลชนมักจะกล่าวอ้างว่าการนำเสนอสิ่งต่าง ๆ เป็นการนำเสนอเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

ขณะเดียวกันการฟ้องร้องในเรื่องการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลสาธารณะในประเทศไทยจากการศึกษาพบว่ามีน้อยมาก โดยเท่าที่มีจะเป็นการฟ้องร้องในคดีหมิ่นประมาทด้วยข้อความและภาพตัดต่อในคดีความทางแพ่ง และหลังจากการดำเนินคดีฟ้องร้องส่วนใหญ่มักจบลงด้วยการยอมความกันระหว่างคู่กรณีคือบุคคลสาธารณะที่ถูกละเมิดสิทธิส่วนตัว และสื่อบันเทิงที่ทำการละเมิด โดยลักษณะการยอมความคือ การลงข้อความขอโทษโดยสื่อที่ได้สร้างความเสียหายให้แก่ดาราคงดังกล่าว ทั้งนี้ในปัจจุบันยังไม่เคยมีการฟ้องร้องในเรื่องการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลในบุคคลสาธารณะด้วยภาพแอบถ่ายมาก่อน

กระบวนการในการทำงานของปาปารัชชี่ในประเทศไทย

ลักษณะการทำงานของปาปารัชชี่ในประเทศไทยที่เป็นช่างภาพประจำส่วนใหญ่ไม่มีการเตรียมพร้อมของข้อมูล ไม่มีแหล่งข่าวส่วนตัวที่คอยแจ้งข่าวเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นบุคคลสาธารณะในการไปดักถ่ายภาพ ทั้งนี้งานส่วนใหญ่จะเป็นการรับแฟกซ์หมายงานจากฝ่ายประชาสัมพันธ์ขององค์กรต่าง ๆ เช่น งานแถลงข่าว งานเดินแฟชั่นโชว์ งานเปิดตัวสินค้า ซึ่งในใบหมายงานจะมีการระบุถึงรายละเอียดของงาน เช่น สถานที่จัดงาน เวลาเริ่มงาน และระบุชื่อนักแสดงนักร้องที่จะมาร่วมงาน โดยเมื่อทางองค์กรสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงที่ได้รับแฟกซ์หมายงานจะมีการขึ้นบอร์ดไว้ให้นักข่าวและช่างภาพรู้ล่วงหน้าว่างานแต่ละวันมีงานอะไรและที่ไหน

เนื่องจากช่างภาพประจำส่วนใหญ่ไม่มีหัวหน้าช่างภาพแบ่งงานให้ ในส่วนของการคัดเลือกหมายงานช่างภาพและนักข่าวมักตัดสินใจแบ่งงานกันเอง โดยหากเป็นงานใหญ่มีดารานักร้องนักแสดงไปร่วมงานค่อนข้างมากทางกองบรรณาธิการจะมีการกำหนดประเด็นข่าวและลักษณะภาพถ่ายที่ต้องการให้กับช่างภาพและนักข่าว ทั้งนี้หากมีงานเข้ามาหลายงานในแต่ละวันช่างภาพและนักข่าวจะทำการคัดเลือกหมายงานที่มีความสำคัญที่สุดไว้เป็นอันดับแรก นอกจากนี้นักข่าวส่วนใหญ่จะคอยช่วยเหลือช่างภาพในการถ่ายรูปด้วย

สำหรับการถ่ายภาพแอบถ่ายนั้น ช่างภาพส่วนใหญ่ไม่มีเทคนิคเฉพาะตัวในการถ่ายภาพ เพราะสถานการณ์ส่วนใหญ่เป็นเหตุการณ์เฉพาะหน้า สิ่งสำคัญที่สุดในการถ่ายภาพคือ ถ่ายให้เห็นหน้ากลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจนที่สุด ทั้งนี้ภาพแอบถ่ายส่วนใหญ่เป็นภาพที่ได้จากหมายงานเป็นส่วนใหญ่ทำให้ดาราที่ถูกถ่ายภาพมักจะรู้ตัวว่าตนเองโดนถ่ายภาพ โดยปฏิกิริยาของดาราที่โดนถ่ายภาพส่วนใหญ่แบ่งออกได้เป็นสองลักษณะ ลักษณะแรกคือ ดาราที่มีชื่อเสียงส่วนใหญ่มักจะแสดงท่าที่ไม่พอใจ และพยายามเดินหนีไปให้เร็วที่สุดเพราะไม่อยากเป็นข่าว ลักษณะที่สองคือ ดาราที่ไม่ค่อยมีชื่อเสียงที่มักจะไม่ได้แสดงท่าทีอะไร เพราะอยากเป็นข่าวเพื่อให้ผู้คนรู้จักตนเองมากขึ้น

ทั้งนี้ดาราที่ถูกแอบถ่ายภาพคิดว่าการกระทำของปาปารัชชีในการติดตามถ่ายภาพนั้น เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลในขณะที่อยู่นอกเวลางานซึ่งถือเป็นช่วงเวลาพักผ่อน และภาพส่วนใหญ่ที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงในปัจจุบันมีลักษณะที่ไม่เหมาะสมและไม่ควรถูกนำเสนอแพร่สู่สาธารณชนเพราะเป็นการสร้างความเสียหายให้แก่บุคคลที่ถูกถ่ายภาพ

นโยบายการทำงานของนิตยสารบันเทิง และหนังสือพิมพ์บันเทิงในประเทศไทยที่มีการนำเสนอภาพแอบถ่าย

นิตยสารบันเทิง และหนังสือพิมพ์บันเทิงที่มีการนำเสนอภาพแอบถ่ายส่วนใหญ่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงที่ดำเนินงานนำเสนอข้อมูลข่าวสารทางด้านบันเทิงมานานแล้ว การปรากฏของภาพแอบถ่ายในหนังสือพิมพ์บันเทิง และนิตยสารบันเทิงนั้นเริ่มเป็นที่นิยมและได้รับการตอบสนองจากสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงมาประมาณ 1-2 ปีที่ผ่านมา โดยเหตุผลสำคัญที่สื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงในประเทศไทยให้ความสนใจนำเสนอภาพดังกล่าวเนื่องจากได้รับอิทธิพลมาจากสื่อบันเทิงในต่างประเทศที่มีการนำเสนอภาพลักษณะแอบถ่ายหรือภาพแนวปาปารัชชีมาอย่างยาวนานทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอิตาลี และประเทศอังกฤษ ทั้งนี้กระแสนิยมในเรื่องภาพแอบถ่ายยังได้ส่งผลให้มีการผลิตสื่อเฉพาะกลุ่มมากขึ้นเช่น นิตยสารที่เน้นการนำเสนอภาพหลุดและภาพส่วนตัวของบุคคลที่มีชื่อเสียงที่ค่อย ๆ ทอยออกมาจำหน่ายตั้งแต่ปี 2547 ที่ผ่านมาจนกระทั่งในปัจจุบัน

ในส่วนของนโยบายการทำงานนิตยสารบันเทิง และหนังสือพิมพ์บันเทิงทั้งหมดเน้นการนำเสนอข่าวคราวความเคลื่อนไหวของบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิงที่เป็นที่สนใจของประชาชน ทั้งนี้หลักการในการนำเสนอภาพส่วนใหญ่เน้นภาพข่าวบันเทิงทั่วไป เช่นภาพแฟชั่น ภาพโผล่ดาราคู่ชายหญิง ภาพงานแถลงข่าว ดังนั้นภาพแอบถ่ายหรือภาพแนวปาปารัชชีจึงไม่ถือเป็นจุดขายสำคัญของสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงส่วนใหญ่ โดยจุดประสงค์ของการนำเสนอภาพแอบถ่ายก็

เพื่อเป็นการตอบสนองต่อกระแสความนิยมในเรื่องภาพแอบถ่ายที่กำลังขยายตัวและมีเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

สำหรับแนวโน้มการเติบโตของสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงที่มีการนำเสนอภาพแอบถ่ายนั้น มีแนวโน้มที่จะเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากผู้อ่านนิยมบริโภคข่าวสารโดยเฉพาะเรื่องราวส่วนตัวของ ดารา นักร้อง นักแสดงที่ตนชื่นชอบ ทั้งนี้การเติบโตของบุคลากรในแวดวงบันเทิงที่มีเพิ่มขึ้นตลอดเวลาถือเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถหล่อเลี้ยงให้วัฒนธรรมป๊อปปาร์ตี้และความนิยมในเรื่องภาพแอบถ่ายเติบโตต่อไปได้ ทั้งนี้หากบุคคลที่ถูกถ่ายภาพซึ่งในกรณีนี้ คือดารา นักร้อง นักแสดงนั้นไม่แสดงถึงสิทธิส่วนบุคคลโดยออกมาร้องเรียนหรือดำเนินคดีความฟ้องร้องอย่างจริงจังอาจทำให้อาคารนำเสนอภาพแอบถ่ายของหนังสือพิมพ์บันเทิงและนิตยสารบันเทิงจะมีลักษณะภาพแอบถ่ายที่ดูรุนแรงเพิ่มขึ้นกว่าในปัจจุบัน

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ ขอบเขตการทำงาน ความรับผิดชอบต่อสังคม และกระบวนการทำงานของป๊อปปาร์ตี้ในประเทศไทย ตลอดจนนโยบายของสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงไทยที่มีการนำเสนอภาพแอบถ่ายว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการศึกษาพอสังเขป ดังนี้

ในเรื่องบทบาทหน้าที่ ขอบเขตการทำงานและความรับผิดชอบต่อสังคมของป๊อปปาร์ตี้ในประเทศไทย จากการศึกษาพบว่าภาพถ่ายภาพของป๊อปปาร์ตี้ในประเทศไทยที่เป็นช่างภาพประจำในองค์กรสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงและการคัดเลือกภาพถ่ายโดยบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องภายในองค์กรเพื่อนำมาตีพิมพ์ลงในนิตยสารบันเทิงและหนังสือพิมพ์บันเทิงนั้น ได้สะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการนำเสนอภาพการดำเนินชีวิตส่วนตัวโดยส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับบุคคลที่ถูกถ่ายภาพ และสร้างความเสียหายให้กับผู้ถูกถ่ายภาพ ณ ที่นี้ คือบรรดา ดารา นักร้อง และนักแสดง ทั้งในเรื่องหน้าที่การงานและผลกระทบต่อครอบครัว ญาติพี่น้องและบุคคลใกล้ชิดที่รอบข้างในเรื่องการเสื่อมเสียชื่อเสียง โดยทางอ้อมกับประชาชนและผู้อ่านที่นิยมบริโภคข่าวสารบันเทิงในเรื่องของพฤติกรรมกระเสียนแบบและการสร้างค่านิยมในเรื่องพฤติกรรมส่วนตัว ทั้งในเรื่องความรัก การแต่งตัวและการดำเนินชีวิต รวมทั้ง ถูกวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมในกรณีที่ภาพแอบถ่ายที่ถูกนำเสนอเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตามประเพณีอันดีงามของคนไทย โดยทฤษฎีสื่อสารมวลชนว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ได้อธิบายไว้ว่า สื่อมวลชนมีเสรีภาพที่จะแสดงความคิดเห็นในตลาดเสรีอย่างเต็มที่ แต่สื่อมวลชนไม่ได้พัฒนาความรับผิดชอบต่อเติบโตมา

พร้อม ๆ กับเสรีภาพจึงต้องได้รับมอบหมายให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย ดังนั้นสื่อจะต้องรายงานเหตุการณ์บนพื้นฐานของความเป็นจริงอย่างละเอียดรอบคอบและรอบด้าน ต้องเป็นตัวแทนของคนทุกกลุ่มและสร้างเวทีเพื่อเป็นช่องทางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของสาธารณชน¹ ซึ่งสอดคล้องกับจินตนา ยศสุนทร² ที่กล่าวว่า การนำเสนอข้อความและภาพข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ และในหน้านิตยสารควรผ่านการพิจารณาจากบรรณาธิการข่าว ผู้สื่อข่าว รวมถึงช่างภาพในอันที่จะนำเสนอข่าวที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ไม่ใช่มุ่งขุดคุ้ยเพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น (curiosity) ของผู้อ่านโดยไม่มีความรับผิดชอบต่อผลเสียที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ตกเป็นข่าวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะทางด้านจิตใจและถ้าเกิดความเสียหายจากการลงข่าวสื่อมวลชนก็ควรจะมี ความรับผิดชอบต่อการกระทำนั้นและสื่อมวลชนควรมีหน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนา ไม่ใช่สร้างปัญหาให้เกิดขึ้นในสังคม

ส่วนในการทำงานของปาปารัชชีในประเทศไทยนั้น จากการศึกษาพบว่าปาปารัชชีในประเทศไทยถูกวิพากษ์วิจารณ์จากบุคคลในสังคมไทยในหลายอาชีพ ทั้งนักวิชาการและนักแสดงว่าไม่มีมาตรฐานทางวิชาชีพและจริยธรรมทางวิชาชีพที่เหมาะสมในการทำงาน คือ ปาปารัชชีไม่มี วิจารณ์ญาติและการตัดสินใจถ่ายภาพที่ดี เนื่องจากภาพแอบถ่ายของบุคคลที่มีชื่อเสียงส่วนใหญ่ที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงไทยนั้นมีลักษณะที่ไม่เหมาะสมและไม่ควรถูกนำเสนอเผยแพร่สู่สาธารณชน อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่าช่างภาพประจำส่วนใหญ่ที่ถ่ายภาพแอบถ่ายหรือภาพแนว ปาปารัชชีก็กล่าวว่าตนเองมีการรอบการตัดสินใจในการปฏิบัติงานถ่ายภาพแอบถ่าย การทำงานถ่ายภาพในลักษณะดังกล่าวไม่ถึงว่าเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและไม่เป็นการกระทำที่ผิดต่อศีลธรรมอันดีงามของสังคมไทย เนื่องจากช่างภาพส่วนใหญ่มีวิจารณญาณในการคัดเลือกภาพที่จะถ่าย โดยเลือกถ่ายภาพเฉพาะในสถานที่ถ่ายรูปได้ คือ สถานที่สาธารณะ เช่น สวนจตุจักร งานแถลงข่าว และสถานที่ที่ถ่ายภาพได้ถ้าไม่มีข้อห้าม เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร หน้าโรงพยาบาล ภัตตาคาร และสถานที่ส่วนบุคคล เช่น ในรถยนต์ และคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นคือ ไม่สร้างความเสียหายและให้เกียรติผู้ถูกถ่าย โดยไม่ถ่ายภาพในขณะที่ผู้ถูกถ่ายภาพอยู่ในอิริยาบถที่ไม่

¹ กาญจนา โชคเหรียญสุขชัย, ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน (กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2546), น. 87.

² จินตนา ยศสุนทร, "เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาทางวิชาการเรื่องปัญหา การป้องกันและปราบปรามอาชญากร," (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2524), น. 417-418.

เหมาะสม เช่น ภาพขณะกำลังดื่มสุราหรือสูบบุหรี่ ภาพการแต่งกายที่มีลักษณะค่อนข้างโป๊หรือ ไม่เหมาะสมที่จะนำมาเผยแพร่

จากการศึกษาถึงหลักจริยธรรมของปาปารัชชีที่เป็นกลุ่มช่างภาพประจำยึดถือเป็น แนวทางปฏิบัติในการทำงานพบว่า มีแนวทางบางส่วนที่คล้ายคลึงที่ Black, Steele and Barney³ กล่าวเอาไว้จากแนวคิดเรื่องจริยธรรมและจรรยาบรรณสื่อสารมวลชน ถึงคำถามที่ช่างภาพควรใช้ ตามตัวเองก่อนที่จะถ่ายภาพทุกครั้งเพื่อเป็นการรักษาคุณภาพของภาพถ่ายเชิงวารสารศาสตร์และ ป้องกันผลกระทบทางลบที่อาจจะเกิดขึ้นได้ โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินใจเชิงจริยธรรม ช่างภาพจึงควรถามตัวเองว่า กำลังละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือไม่ถ้าจำเป็นต้องละเมิดมี เหตุผลที่เหมาะสมอย่างไร เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมหรือทรมานของคนอื่นหรือไม่ช่างภาพควรเสนอ ให้ผู้อ่านได้เห็นภาพเหล่านั้นหรือไม่ ภาพนี้บอกเรื่องราวที่ช่างภาพต้องการสื่อออกไปหรือไม่ มีภาพ อื่นที่เหมาะสมมากกว่าหรือไม่ การถ่ายนั้นอยู่ในระยะใกล้จนผู้คนที่ตกเป็นเหยื่อของช่างภาพหรือไม่ ตัดสินใจถ่ายภาพด้วยความเมตตา และมีความรู้สึกร่วมกับความรู้สึกของผู้อื่นหรือไม่

นอกจากนี้สถานที่ที่ปาปารัชชีที่เป็นกลุ่มช่างภาพประจำส่วนใหญ่เลือกถ่ายภาพใน ลักษณะของภาพแอบถ่ายได้สอดคล้องกับแนวคิดของ เคน โคเบร์ (Ken Kobre) ที่กล่าวแนะนำ สถานที่ถ่ายภาพที่ช่างภาพสามารถถ่ายได้ ได้แก่ สถานที่ที่ถ่ายภาพได้ตลอดเวลา คือ สถานที่ สาธารณะ เช่น บนถนน ทางเท้า สนามบิน ชายหาด สวนสาธารณะ สวนสัตว์ สถานีรถไฟ สถานี ขนส่ง และสถานที่ที่ถ่ายภาพได้ถ้าไม่มีข้อห้าม คือ หน้าโรงพยาบาล หรือหน้าโรงละคร บริษัท ห้างร้าน ล็อบบี้ของโรงแรม ภัตตาคาร และสถานที่ส่วนบุคคลคือ ที่บ้าน สนามหญ้า อพาร์ตเมนต์ ห้องพักในโรงแรม ในรถยนต์

ทั้งนี้การนำเสนอภาพแอบถ่ายของดารา นักร้อง นักแสดงที่มีลักษณะท่าทางหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมขณะอยู่ในสถานที่สาธารณะโดยปาปารัชชีถือว่าเป็นสถานที่ที่ถ่ายรูปได้นั้น ย่อมสามารถสร้างความเข้าใจผิดให้แก่ผู้อ่านในการแปลความหมายไปในทางที่ผิดได้ โดยเฉพาะ ในเรื่องของภาพลักษณ์ของดารา คือ เมื่อมีภาพขำขันยื่นออกมาปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงซึ่งเป็นสื่อที่เป็นที่ยอมรับของสังคมและมีลักษณะเป็นรายลักษณ์อักษร ถึงแม้ว่าภาพเหตุการณ์ ดังกล่าวไม่เป็นเรื่องจริงแต่ดาราคณดังกล่าวที่เคยมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดีมาก่อนก็อาจทำให้เกิดความ เข้าใจผิดต่อดาราคณดังกล่าวได้โดยง่าย

³J. Black, B. Steele and R. Barney, Doing Ethics in Journalism, 2nd ed.

(Massachusetts: A Division of Paramount Publish, 1995), p. 156.

ในกระบวนการทำงานของปาปารัชชีในประเทศไทย จากการศึกษาพบว่า ที่มาของข้อมูลที่ใช้ในการทำงานถ่ายภาพแอบถ่ายส่วนใหญ่ของช่างภาพประจำนั้นไม่ได้มาจากแหล่งข่าวส่วนตัว แต่เป็นการได้ข้อมูลจากแฟกซ์หมายงานจากประชาสัมพันธ์ขององค์กรต่าง ๆ ที่แฟกซ์เข้ามาถึงสำนักงานที่ช่างภาพสังกัดอยู่ ซึ่งแตกต่างจากการทำงานของปาปารัชชีในต่างประเทศที่มีแหล่งข่าวส่วนตัวคอยแจ้งข่าวและแจ้งสถานที่ที่ปาปารัชชีมีโอกาสพบเจอดาราดารา อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่ามีปาปารัชชีในประเทศไทยที่เป็นช่างภาพประจำบางส่วนได้ให้สัมภาษณ์ว่ามีแหล่งข่าวส่วนตัวที่คอยแจ้งข้อมูลข่าวคราวของดาราดารา ตลอดจนถึงสถานที่ที่อาจพบเห็นดาราดารา โดยแหล่งข่าวดังกล่าวมีทั้งคนใกล้ชิดตัวดาราดารา ญาติพี่น้อง เพื่อนหรือคนรู้จักของช่างภาพที่อยู่ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่นตามร้านอาหาร ตามห้างสรรพสินค้า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าด้วยเรื่องปาปารัชชี โดยข้อมูลจากเว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ⁴ ที่กล่าวถึงเครือข่ายที่ทำงานกับปาปารัชชีในต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่รู้ความเป็นไปของดาราดารา คอยแจ้งข่าวสารข้อมูลและสถานที่ที่ปาปารัชชีมีโอกาสที่จะพบเจอดาราดาราและถ่ายรูปเพื่อนำไปขายได้ ซึ่งเรียกกันโดยทั่วไปว่า "แหล่งข่าว" โดยนิตยสารฮัลโล (Hello) เคยตีพิมพ์ไว้ว่าปาปารัชชีมักยอมจ่ายเงินให้กับข้อมูลจากผู้แจ้งข่าวที่คอยเฝ้าดูบุคคลที่มีชื่อเสียงตามร้านอาหาร ร้านขายของ ร้านทำผมหรือบุคคลที่ทำงานกับดาราดารา ก็มักจะรับสินบนจากปาปารัชชีในการขายข่าวดาราดาราหลายคน

สำหรับบุคคลที่คอยส่งข่าวและขายข่าวให้กับสื่อบันเทิงต่าง ๆ ดารา นักร้อง และนักแสดงในประเทศไทยหลายคนเชื่อว่าเป็นได้ทั้ง เพื่อนดาราดาราและช่างแต่งหน้า บุคคลเหล่านี้ถือเป็นผู้แจ้งข่าวสำคัญที่อยู่ใกล้ชิดตัวและคลุกคลีรู้เรื่องของดาราดารามากที่สุด คือ รู้ทั้งเรื่องที่ไม่ควรรู้และไม่ควรนำไปบอกใคร ซึ่งแหล่งข่าวถือเป็นผู้กำหนดทิศทางว่าข้อมูลจะเป็นไปในทางร้ายหรือดี ทั้งนี้ผู้จัดการส่วนตัวก็อาจจะเป็นบุคคลหนึ่งที่คอยส่งข้อมูลข่าวให้กับสื่อต่าง ๆ ซึ่งดาราดาราส่วนใหญ่คิดว่าน่าจะเป็นเรื่องในแง่บวกมากกว่าแง่ลบ เช่น การรักษามลประโยชน์ให้กับดาราดารา คือ คอยชี้แจงแก้ไขปัญหาในเรื่องข่าวซุบซิบที่อาจทำให้ดาราดาราเสียชื่อเสียงแทนดาราดาราที่ตกเป็นข่าว⁵

ในส่วนของวิธีการทำงานของปาปารัชชีในประเทศไทยนั้น จากการศึกษาพบว่า กลุ่มปาปารัชชีที่เป็นช่างภาพประจำส่วนใหญ่ไม่มีเทคนิคเฉพาะตัวในการถ่ายภาพแอบถ่าย ซึ่งแตก

⁴กรุงเทพธุรกิจ คอลัมน์จุดประกาย, "ปาปารัชชี," <<http://www.bangkokbiznews.com/2005/06/16/kt.net>>, 16 มิถุนายน 2548, อ้างถึงใน สมาคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย, <http://www.thaibja.org/story_detail.asp?id=186>, 16 มิถุนายน 2548.

⁵ผู้จัดการรายวัน, "ตัวอันตรายในสายตาดารา," <<http://www.manager.co.th/Entertainment/ViewNews.aspx?NewsID=9480000149945>>, 8 พฤศจิกายน 2548.

ต่างจากการทำงานของปาปารัชชีในต่างประเทศที่ถือว่าเทคนิคเฉพาะตัวเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่ายังมีปาปารัชชีในประเทศไทยที่เป็นช่างภาพประจำบางส่วนได้ให้สัมภาษณ์ว่ามีเทคนิคเฉพาะตัวและถือว่าเทคนิคเฉพาะตัวดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญในการถ่ายภาพแอบถ่าย เช่น การซ่อนตัว หามุมในการถ่ายภาพเพื่อให้ได้ภาพที่มีความเป็นธรรมชาติมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าด้วยเรื่องปาปารัชชีในส่วนแนวคิดของ Kenneth Kobre และ Julie Levison⁶ ที่ได้กล่าวถึงเทคนิคเฉพาะตัวของ รอน กาเลลลา (Ron Galella) ช่างภาพอิสระสมัครเล่น (paparazzi) ที่ใช้ในการไล่ตามถ่ายภาพแจคเกอลีน เคนเนดี โอนาสซิส (Jacqueline Kennedy Onassis) และครอบครัวไปทุกหนทุกแห่ง เช่น รออยู่ที่บ้านพักในนครนิวยอร์ก เมื่อแจ็กก็ไปที่จักรยานในสวนสาธารณะเซ็นทรัลปาร์คก็ซ่อนตัวอยู่หลังพุ่มไม้รอให้เธอขี่จักรยานผ่าน เมื่อเธอไปซื้อของกาเลลลาก็จะอยู่หลังเคาน์เตอร์ หรือเมื่อเธอรับประทานอาหารที่ภัตตาคารจีนก็ซ่อนอยู่หลังราวไม้แขวนเสื้อ แสดงให้เห็นว่าเทคนิคเฉพาะตัวในการถ่ายภาพของปาปารัชชีเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ได้รูปอิริยาบถส่วนตัวที่มีความเป็นธรรมชาติ และไม่สามารถพบเห็นได้ง่ายโดยเฉพาะกับบุคคลที่เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงไปทั่วโลก

ถึงแม้ว่าหลักการในการนำเสนอภาพถ่ายส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์บันเทิงจะเน้นการนำเสนอภาพข่าวบันเทิงทั่วไป เช่น ภาพแฟชั่น ภาพโศกตาราคู่ชายหญิง ภาพงานแถลงข่าว โดยกล่าวว่าภาพแอบถ่ายหรือภาพแนวปาปารัชชีไม่ใช่จุดขายสำคัญก็ตาม แต่การปรากฏของภาพแอบถ่ายของหนังสือพิมพ์บันเทิงในส่วนคอลัมน์เฉพาะเพื่อตอบสนองให้ทันต่อกระแสนิยมในเรื่องภาพแอบถ่ายที่กำลังขยายตัวในปัจจุบัน รวมทั้งการนำเสนอภาพถ่ายของนิตยสารบันเทิงเฉพาะกลุ่มทั้ง 3 เล่ม ที่เน้นการนำเสนอทั้งภาพแอบถ่ายและภาพหลุดเป็นหลักโดยถือว่าภาพดังกล่าวเป็นจุดขายสำคัญนั้นถูกมองจากบุคคลหลายฝ่ายว่าขาดซึ่งมาตรฐานทางวิชาชีพและจริยธรรมทางวิชาชีพที่เหมาะสม การนำเสนอภาพแอบถ่ายเพื่อให้ทันต่อกระแสนิยมถูกมองว่าเป็นเพียงการกล่าวอ้างของสื่อที่คำนึงถึงแต่ผลประโยชน์ทางธุรกิจมากกว่าที่จะเป็นการนำเสนอเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชน โดยการมีจริยธรรมวิชาชีพที่เหมาะสมในการทำงาน การมีวิจรรณญาณในการคัดเลือกถ่ายภาพที่มีมาตรฐานและไม่ส่งผลกระทบต่อบุคคลที่ถูกถ่ายภาพและสังคม ตลอดจนการรับผิดชอบในผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการนำเสนอภาพข่าวหรือข้อความที่เป็นสิ่งที่สื่อมวลชนทุก

⁶Kenneth Kobre and Julie Levison, Photojournalism: The Professional Approach, 3rd ed. (Boston:The Focal Press Limited, 1996), p. 276, อ้างถึงใน ชูสิทธิ์ เกษโกวิท, การถ่ายภาพวารสารศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546), น. 110.

แขนงทั้งปปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีสื่อสารมวลชนว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม โดย กาเบลินท์ (Gablentz)⁷ ที่ได้อธิบายไว้ว่า สื่อมวลชนควรมีความรับผิดชอบต่อ 4 ประเภท ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อทางกฎหมาย (Legal Responsibility) คือ ต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของตนในกรณีที่การกระทำนั้นยังความเสียหายต่อบุคคลอื่น ความรับผิดชอบต่อทางศีลธรรม (Moral Responsibility) คือ ต้องมีจิตสำนึกต่อบุคคลหรือกลุ่มคนเป็นสำคัญ ความรับผิดชอบต่อทางการเมือง (Political Responsibility) คือ การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองให้อยู่ในทำนองคลองธรรมและบรรลุเป้าหมายสูงสุดคือ รักษาและเสริมสร้างผลประโยชน์ของสาธารณะ (Public Interest) และความรับผิดชอบต่อสังคม (Social Responsibility) คือ รับผิดชอบต่อการกระทำที่อาจส่งผลกระทบต่อสังคม ดังนั้นทางองค์กรสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงที่มีการนำเสนอภาพแอบถ่ายและภาพหลุดควรมีความรับผิดชอบต่อในการคัดเลือกภาพข่าวลักษณะดังกล่าว ควรมีการตรวจสอบข้อมูลและถ้อยคำที่ใช้ในการบรรยายภาพอย่างละเอียดรอบคอบก่อนนำไปเผยแพร่สู่สาธารณชน และควรคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสังคมมากกว่าการคำนึงถึงผลประโยชน์ทางธุรกิจเพียงอย่างเดียว โดยความรับผิดชอบต่อดังกล่าวย่อมต้องสอดคล้องกับจริยธรรมวิชาชีพที่เป็นหลักยึดถือปฏิบัติในแต่ละอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องจริยธรรมและจรรยาบรรณของสื่อมวลชน โดย พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช⁸ ที่ได้กล่าวไว้ว่า จริยธรรมของนักสื่อสารมวลชน หมายถึง ความประพฤติที่รักษาความถูกต้องที่มีกฎเกณฑ์ของสื่อมวลชนตามแต่ละประเภทของงานซึ่งต่างฝ่ายต่างมีจริยธรรมของตนเอง จริยธรรมเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ทางศีลธรรมของผู้ประกอบอาชีพนี้ที่จะช่วยกันสร้างข้อบังคับให้สมาชิกประพฤติปฏิบัติด้วยความสมัครใจที่จะร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ได้วางไว้เป็นบรรทัดฐาน การชี้แนะวางแนวทางให้สื่อมวลชนกระทำในสิ่งที่สมควรกระทำอย่างยิ่งตามข้อบังคับทางจริยธรรมแต่ไม่ใช่กฎหมายแต่อย่างใดคือ ไม่มีบทลงโทษ แต่เป็นฐานทางความคิดที่สมาชิกให้สัตยาบรรณร่วมกัน

สำหรับแนวโน้มการเติบโตของสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงที่มีการนำเสนอภาพแนวปาปารัชชี่จากการศึกษาพบว่ากลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า แนวโน้มการเติบโตของภาพแอบถ่ายหรือแนวปาปารัชชี่มีแนวโน้มจะเติบโตเพิ่มขึ้นต่อไปเรื่อย ๆ เนื่องจากผู้อ่านนิยมบริโภคภาพข่าวบันเทิงที่เป็นเรื่องราวส่วนตัวของดารา นักร้อง นักแสดงที่ตนชื่นชอบ ซึ่งสอดคล้อง

⁷Gablentz, *International Encyclopedia of Social Sciences* (London: Macmillan, 1968), อ้างถึงใน สมควร กวียะ, *การสื่อสารมวลชน : บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคม* (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บริษัท อักษราพิพัฒน์ จำกัด, 2545), น. 182-183.

⁸พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช, *กฎหมายและจริยธรรมสื่อมวลชน*, พิมพ์ครั้งที่ 13 (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โกสินทร์, 2547), น. 347.

กับแนวคิดเรื่องจิตวิทยาทั่วไป โดยสิริอร วชิชาวุธ⁹ ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นจากแรงจูงใจ (Motive) เป็นตัวผลักดันก่อน โดยนักจิตวิทยาหลายคนเชื่อว่าแรงจูงใจเกิดขึ้นจากความต้องการ โดยความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity Motives) เป็นหนึ่งในแรงขับทุติยภูมิ (Secondary Drives) ซึ่งเป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางด้านจิตใจและสังคมเป็นส่วนใหญ่ เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นการแสวงหาสิ่งเร้า โดยลักษณะพฤติกรรมเหล่านี้จะมีเพิ่มมากขึ้นไปตามวัย ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นตั้งแต่วัยทารกจนถึงวัยชรา และสอดคล้องกับแนวความคิดของ ศิริโสภาคย์ บรูพาเดชะ¹⁰ ที่ได้กล่าวถึงการรับรู้ของมนุษย์ว่าบางครั้งมนุษย์เลือก (selectivity) ที่จะรับรู้ ซึ่งเกิดจากความตั้งใจ (Attention) เลือกตอบสนองแก่สิ่งเร้าบางชนิด ทั้ง ๆ ที่อาจมีสิ่งเร้าหลายชนิดเกิดขึ้นในขณะนั้น โดยสาเหตุที่ทำให้เกิดการตั้งใจเลือกที่จะรับรู้ นั้นประกอบไปด้วย 4 สาเหตุหลัก ๆ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลง ความแปลกใหม่ ขนาดและความเข้ม การกระทำซ้ำ ๆ และการเคลื่อนไหว

นอกจากนี้สื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงที่มีการนำเสนอภาพแอบถ่ายหรือภาพแนวปาร์ตี้และภาพหลุดก็มีให้เห็นกันอยู่ทั่วโลกมากมาย อาทิเช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ ประเทศอิตาลีซึ่งมีทั้งสิ่งพิมพ์บันเทิงและรายการโทรทัศน์ที่เน้นการนำเสนอเรื่องนี้โดยเฉพาะมานานแล้วแสดงให้เห็นถึงความนิยมในการบริโภคภาพดังกล่าวอย่างแพร่หลาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับภาพถ่ายวารสารศาสตร์ ในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับคุณสมบัติของภาพข่าว โดย สนั่น ปัทมะทิน¹¹ ที่กล่าวถึงการสำรวจและวิจัยถึงสาเหตุของการอยากดูภาพถ่ายในวารสารซึ่งผลที่ได้รับมักจะตรงกัน โดยคนอยากดูภาพถ่ายเรียงตามลำดับความหมายของภาพเป็น 5 ประการ คือ อยากดูภาพของตนเองและของคนที่ตนรู้จัก ภาพแปลก ๆ ที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ ภาพที่จูงใจให้มองเห็นความเคลื่อนไหว ภาพสีสะดุดตา และภาพเรื่องราวที่ตนสนใจ ซึ่งภาพแอบถ่ายที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงไทยได้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้คนในเรื่องภาพถ่ายที่อยากเห็นในวารสารได้เป็นอย่างดี เพราะดารา นักร้องและนักแสดงที่ถูกถ่ายภาพแอบถ่ายย่อมเป็นบุคคลที่เป็นที่รู้จักและเป็นที่น่าสนใจจากประชาชนทั่วไป ความเป็นตัวตนที่นอกเหนือจากการทำงานเป็นสิ่งที่คน

⁹สิริอร วชิชาวุธ, "แรงจูงใจ," ใน จิตวิทยาทั่วไป, พิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547), น. 248-249.

¹⁰ศิริโสภาคย์ บรูพาเดชะ, จิตวิทยาทั่วไป (กรุงเทพมหานคร: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), น. 95-96.

¹¹สนั่น ปัทมะทิน, "การภาพถ่ายสำหรับหนังสือพิมพ์," ใน คู่มือหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น (กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาการหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย, 2529), น. 85.

ส่วนใหญ่ไม่เคยทราบและยังไม่เคยมีภาพการใช้ชีวิตส่วนตัวปรากฏให้เห็นในสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงไทยในสมัยก่อนมากมายนัก

ถึงแม้ว่าภาพแอบถ่ายหรือภาพแนวปาปารัชที่จะเกิดขึ้นมานานแล้วในสังคมบันเทิงต่างประเทศ แต่กระแสนิยมดังกล่าวเพิ่งจะเข้ามาแพร่ขยายในเมืองไทยโดยมีสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงไทยเป็นช่องทางในการเผยแพร่ ซึ่งลักษณะภาพข่าวที่เกี่ยวข้องในเรื่องของความรักและพฤติกรรมส่วนตัวของดารา นักร้อง นักแสดงในประเทศไทยนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สามารถพบเห็นได้ง่าย ภาพข่าวดังกล่าวจึงถือเป็นสิ่งใหม่ที่ผู้คนในสังคมก็ให้ความสนใจและนิยมบริโภคภาพข่าวในลักษณะนี้ค่อนข้างมาก ดังนั้นแนวโน้มการเติบโตของสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงที่มีการนำเสนอภาพแอบถ่ายหรือภาพแนวปาปารัชซึ่งจึงน่าจะมีแนวโน้มเติบโตเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ トラบโดที่ผู้คนในสังคมไทยยังให้ความสนใจในเรื่องราวส่วนตัวของผู้คนในวงการบันเทิง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง "การศึกษახอบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคมของปาปารัชในประเทศไทย" ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การปฏิบัติหน้าที่ของช่างภาพประจำซึ่งถือเป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งในฐานะเป็นผู้นำเสนอข่าวสารด้วยภาพถ่ายควรปฏิบัติตามโดยยึดหลักจรรยาบรรณควบคู่ไปกับจริยธรรมแห่งวิชาชีพอย่างเคร่งครัด ถึงแม้ว่าหน้าที่รับผิดชอบในการคัดเลือกและนำเสนอภาพข่าวที่ปรากฏสู่สายตาประชาชนจะไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบโดยตรงของช่างภาพก็ตาม แต่ก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าช่างภาพนับเป็นนายประตูข่าวสารด่านแรก ก่อนที่จะส่งต่อไปยังบรรณาธิการหรือหัวหน้าข่าวที่ถือเป็นนายประตูข่าวสารด่านที่สองในการคัดเลือกภาพข่าวต่อไป

2. เนื่องจากลักษณะของภาพแอบถ่ายหรือภาพแนวปาปารัชนั้น ส่วนใหญ่เป็นการนำเสนอภาพในลักษณะของพฤติกรรมส่วนตัวของดารา นักร้อง และนักแสดงในขณะนอกเหนือจากเวลาการทำงาน ช่างภาพจึงควรมีวิจระณญาณในการตัดสินใจถ่ายภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นโดยตรงต่อตัวบุคคลที่ถูกถ่ายภาพว่าภาพดังกล่าวมีความเหมาะสมในการเผยแพร่อย่างน้อยเพียงใด และคำนึงถึงต่อผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับองค์กรที่ตนสังกัดอยู่และตัวช่างภาพเองในประเด็นเรื่องการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

3. การคัดเลือกภาพข่าวในลักษณะภาพแอบถ่ายหรือภาพแนวปาปารัชซึ่งส่วนใหญ่่นั้นเป็นภาพที่หมิ่นเหม่ต่อการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของดารา นักร้องและนักแสดง ซึ่งอาจส่งผลกระทบโดยตรงหากภาพเหตุการณ์ดังกล่าวสร้างความเข้าใจผิดหรือความเสื่อมเสียให้แก่บุคคลที่ถูกถ่าย

โดยทางองค์กรควรมีการตรวจสอบแหล่งข่าวหรือข้อมูลที่ได้มาก่อนการตีพิมพ์เพื่อเป็นการต่อย้ำความน่าเชื่อถือของสื่อสิ่งพิมพ์บ้านเกิดแต่ละฉบับ

4. การตอบสนองต่อกระแสภาพแอบถ่ายและให้ความสำคัญต่อการนำเสนอภาพแอบถ่ายของสื่อสิ่งพิมพ์บ้านเกิดทั้งหลายในปัจจุบันอาจส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทยในการสร้างค่านิยมในการบริโภคเรื่องส่วนตัวของบุคคลอื่นถึงแม้ว่าบุคคลเหล่านั้นจะเป็นบุคคลสาธารณะก็ตาม รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้อ่านสามารถส่งภาพส่วนตัวของดารา นักร้อง นักแสดงที่เผชิญพบเห็นและถ่ายภาพได้มาแลกเปลี่ยนเป็นเงินรางวัลกับทางสำนักพิมพ์ได้ ซึ่งการรับซื้อภาพแอบถ่ายขององค์กรสื่อนั้นอาจเป็นการส่งเสริมให้ในอนาคตมีปาปารัซซีอิสระที่มีความเป็นมืออาชีพเหมือนกับปาปารัซซีในต่างประเทศ และส่งผลให้ภาพแอบถ่ายในอนาคตมีลักษณะที่รุนแรงขึ้นได้

5. ดารา นักร้อง และนักแสดง ผู้ซึ่งถือเป็นบุคคลสาธารณะที่มักถูกจับตามองจากผู้คนทั้งประเทศจึงไม่อาจปฏิเสธในเรื่องการสูญเสียความเป็นส่วนตัวได้ เช่นเดียวกับการนำเสนอภาพแอบถ่ายในสื่อสิ่งพิมพ์บ้านเกิดในประเทศไทยที่นอกจากจะแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับในสื่อบ้านเกิดหลายแขนงในปัจจุบันยังมีแนวโน้มที่จะมีสื่อบ้านเกิดเฉพาะกลุ่มที่เน้นการนำเสนอภาพแอบถ่ายเกิดขึ้นอีกในอนาคต ดังนั้นดาราจึงควรปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมโดยเฉพาะขณะอยู่ในสถานที่สาธารณะซึ่งเป็นสถานที่ที่ถือว่าเป็นสถานที่เปิดเผยซึ่งสื่อมวลชนถือว่าเป็นสถานที่ที่สามารถถ่ายภาพได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาที่เกี่ยวข้องในอนาคต

1. ควรมีการติดตามศึกษาเรื่องบทบาทหน้าที่การทำงานของปาปารัซซีในประเทศไทยที่เป็นช่างภาพประจำ เนื่องจากในอนาคตมีแนวโน้มการกำเนิดสื่อสิ่งพิมพ์บ้านเกิดเฉพาะกลุ่มที่เน้นการในเรื่องภาพแอบถ่ายมากขึ้น ตลอดจนศึกษาปาปารัซซีอิสระหรือปาปารัซซีสมัครเล่นที่ยอมเปิดเผยข้อมูลในการทำงานถ่ายภาพและระบบซื้อขายภาพปาปารัซซีของสื่อสิ่งพิมพ์บ้านเกิดต่าง ๆ

2. ควรมีการศึกษาถึงทัศนคติของผู้อ่านที่มีต่ออาชีพปาปารัซซีในประเทศไทย เพื่อทราบถึงความนิยมของผู้อ่านในเรื่องภาพแอบถ่าย

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ศึกษา

1. การศึกษาในเรื่องที่ไม่มีผู้ศึกษาในเรื่องนั้นมาก่อน ทำให้การกำหนดแนวทางการวิจัยยาก เนื่องจากอาชีพปาปารัซซีในประเทศไทยถือเป็นสิ่งใหม่สำหรับสังคมไทย ยังไม่เคยมีแนวคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในเรื่องปาปารัซซีมาก่อน และยังไม่มียานวิจัยที่ใกล้เคียงเพื่อนำมาเป็นแนวทางการศึกษา

2. ในการศึกษาหาข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์บนเว็บที่มีการนำเสนอของภาพแอบถ่าย มักมีอุปสรรคในด้านการติดต่อด้านหมายเนื่องจากช่างภาพประจำมักทำงานไม่เป็นเวลา ไม่ค่อยอยู่ในสำนักงาน และมักไม่ค่อยยอมเปิดเผยตัวตน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงต้องมีความอดทนสูงในการรอสัมภาษณ์นอกสำนักงานเช่น ตามงานแถลงข่าว รวมทั้งต้องมีความพยายามที่จะติดต่อขอสัมภาษณ์โดยใช้การติดต่อผ่านโทรศัพท์มือถือเพียงอย่างเดียวซึ่งทำให้การจัดเวลาการทำงานเป็นไปได้ยาก

สำนักหอสมุด